

ΑΠΟ ΧΡΟΝΟ ΣΕ ΧΡΟΝΟ

Ψυχή ὅπου παθαίνεσαι γιὰ τρικυμίες
κι' ὀλοῦθε ἀναζητᾶς τὴ λύτρωση
μ' ἐλπίδα τὸν καινούργιο χρόνο χαιρετᾶς
Ἐλπίθεια, εἶναι τόσα πὸν δὲν ἤρθανε καὶ πὸν μποροῦν
ναρθοῦν. Κι' ἐσὸν μυαλὸ πὸν ἀνησυχεῖς κι' ἀδημονεῖς,
πὸν λαχταρᾶς καὶ περιμένεις,
καὶ τὸ ἀνικανοποίητο εἶναι μικρὸ γιὰ σένα,
καὶ τὴν ἱκανοποίηση γιὰ χίμαιρα λογιάζεις,
κάτι νὰ φέρει ὁ καινούργιος χρόνος προσδοκᾶς
κάτι πὸν σοῦ χρειάζεται, μὰ τὶ δὲν ξέρεις.
Ἡ γύρω σου ἀτμόσφαιρα εἶναι βαριά, πολὺ βαριά ...
Νεῦρα κι' ἐσεῖς πὸν ξέχωρα λογιάζετε, πιά τώρα
σὰν ἰδιαίτερο ἕνα γνώρισμα στὸ Ἀνθρώπινο,
γιὰ σᾶς τὶ τάχα ὁ νέος χρόνος προαγγέλλει,
καινούργιες νίκες στὸ φτωχὸ μας εἶναι ἄραγε ;
Κι' ἐσὸν νέο κορμὶ πὸν δέχεσαι καὶ τῆς ψυχῆς
τὴν ταραχὴ, καὶ τοῦ μυαλοῦ τὸ σάλο,
καὶ τῶν νεύρων τὴν καταστρεπτικὴν ὀρμὴ,
ἐσὸν ξέρεις χρόνο μὲ χρόνο τὶ σὲ καρτερεῖ
καὶ ζεῖς στιγμή μὲ τὴ στιγμή καὶ μέρα μὲ τὴ μέρα.
Ἡ ἐνστικτώδης σοφία σου, ἐσένα,
δὲν ἔχει βάρος τῆς μὰ ἐφόδιο τὴ ζωὴ τῶν περασμένων.
Μὰ ποιὸς τάχα θὰ νοηθεῖ γιὰ πὸν εὐτυχισμένος,
ἐσὸν κορμὶ πὸν ξέρεις γιὰ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ μυαλὸ
πὸν πᾶνε πρὸς τὴν ἄγνωστη διέξοδο,
πρὸς τὴν πλαυτέρη πλὴν ἀκαθόριστην ἀπαντοχὴ ;

ΡΙΚΑ ΣΕΓΚΟΠΟΥΛΟΥ